

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Kocsisné dr. László Ildikó pártfogó ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, a **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe.)**. I. rendű, a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (fél címe., ügyintéző dr. Papp Gábor ügyvéd) által képviselt II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címe) II. rendű és III.rendű alperes neve(III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. október 12. napján meghozott 25.P.22.461/2015/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett és 10. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett részében részben megváltoztatja, és a felperes által a II. és III. rendű alpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség összegét az egyetemleges marasztalás mellőzésével alperesenként 304.000 – 304.000 (Háromszáznégyezer – Háromszáznégyezer) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan azzal hagyja helyben az elsőfokú ítéletet, hogy az I. rendű alperes a **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe.)**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg II. és III. rendű alpereseknek személyenként 63.500 – 63.500 (Hatvanháromezer-ötszáz – Hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban teljes mértékben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének díját, és a le nem rótt 1.520.000 (Egymillió-ötszázhuszezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a Fővárosi Ítéltábla által kiegészített tényállás szerint a ... portált 2010. május 31. napjáig a ... I. rendű alperes, 2010. május 31. napjától 2010. december 31. napjáig a II. rendű alperes, 2011. január 1. napjától a III. rendű alperes üzemeltette.

Az I. rendű alperes az általa üzemeltetett weboldalon 2008 augusztusában versenyt hirdetett a Fővárosi Bíróságon 2008 tavaszán tárgyalta, ún. gárdaper tudósításaihoz készített fényképfelvételek alapján. A versenyt „...” címen hirdette meg, amely során az olvasóközönség több fordulóban szavazhatott az általuk kiválasztott, a tüntetésen résztvevő személyek fényképére, köztük a felperesére is.

A versennyel összefüggésben a ... portálon az alábbi cikkeket tették közzé:

2008. augusztus 1-jén a felperesről készített képfelvétel mellett „,...: Itt a halálcsoport! Utoljára szavazhat a selejtezők résztvevőire” címmel az alábbi szöveg jelent meg: „Eljött a pillanat: utolsó selejtezőjéhez érkezett a Hírszerző ... Szépségversenye! A legutóbbi fordulónál azt ígértük, a java még hátra van. És tényleg: egy hippidomina, egy titokzatos fiúzenekar, és a Toronymagas Esélyes – ez a mai felhozatal! Önnek 24 órája van, hogy szavazzon.” Ezt követően a szöveg a verseny előzményeire utalva az előző fordulókat foglalja össze röviden, majd az újabb három jelöltet mutatja be, akik között van a felperes is.

A felperest ábrázoló kép alatt a bemutató szöveg az alábbiakat tartalmazza: „Versenyzőnk láttán kétségeink támadtak az egész ... Szépségverseny értelmét illetően. Sportszerű-e azzal hitegetni eddigi indulóink rajongótáborát, hogy érdemes küzdeniük? Etikus-e egy előre lefutottnak tűnő versenyt egyáltalán meghirdetni? Végül úgy döntöttünk: ezek a kérdések nem érdekelnak minket, és bemutatjuk Olvasóinknak a ... Szépségverseny toronymagas esélyesét. Nem vész kárba szavazata, ha rá adja le.”

A 2008. augusztus 3. napján a „,...: nézze meg, kik jutottak az elődöntőkbe!” címmel megjelent cikk illusztrációjaként a felperest ábrázoló fényképet ismét közzétették.

A tudósítás sorozat 2008. augusztus 5-én folytatódott, ismét megjelentették a felperest ábrázoló képfelvételt a „,...: az utolsó esély a döntőbe jutásra!” című cikk illusztrálásaként. A kísérőszöveg az alábbi volt: „Nem kétséges, hogy a ... Szépségverseny nagy felfedezettjével állunk szemben, aki a negyedik selejtezőből robbant az elődöntőbe, onnan pedig egyenesen a világhír felé tart. Sok mindenben meglepődnénk, pl. azon, ha ... a ...-ügy nyomán menesztené ...t, de azon semmiképpen, ha Szépségversenyünk Toronymagas Esélyese győzne. De még neki is csak az ön szavazatával van csak esélye.”

A 2008. augusztus 7-i híradás a döntőbe jutott két versenyzőt mutatja be, akik közül az egyik a felperes. A szöveg megegyezett a 2008. augusztus 5-én megjelent cikk szövegével.

Végül 2008. augusztus 12. napján jelent meg az utolsó cikk: „Exkluzív: megvan a ... győztese!” címmel. A szöveg az alábbiakat tartalmazza: „Bármilyen erős a mezőny és éles a küzdelem, a legkeményebb verseny is véget ér egyszer. Versenyben voltak titokzatos kinézetű pseudo-szabadkőművesek, marcona és vidám hazafiak, négylábú kedvencek, ám Önöknek az abszolút győztes kellett. Majd egy hónapos küzdelem után egyet biztosat kijelenthetünk: aki idáig eljutott, az már letett valamit az asztalra az életben. A mezőny rendkívül erős volt, akadt különösen elszánt kinézetű kutya, cigarettázó forradalmár, különféle harcos hazafi. Szépségversenyünk döntőjébe azonban két rendkívüli ember jutott be: az Árpád-sáv legkreatívabb használója, illetve a ... toronymagas esélyese. Önök döntöttek, íme a legszebb ...” Ezen utóbbi közlést követően helyezték el a felperest ábrázoló képfelvételt.

A fenti cikkek 2013. szeptember hónapjában a portálról törlésre kerültek.

A perbeli cikkeket a felperes több ismerőse is látta az interneten.

Az elsőfokú bíróság a 2016. február 24. napján jogerőre emelkedett 25.P.22.461/2015/5. számú bírósági meghagyással az I. rendű alperest tiltotta attól a magatartástól, hogy 2008. augusztus 1-jén „,...: Itt a halálcsoport! címmel, 2008. augusztus 3-án „Itt az idő ...: nézze meg, kik jutottak az elődöntőkbe!”, 2008. augusztus 5-én „,...: az utolsó esély a döntőbe jutásra!”, 2008. augusztus 7-én „,...: döntő a toronymagas esélyes vs. alternatív árpádsáv”, valamint a 2008. augusztus 12. napján „Exkluzív: Megvan a győztese” címmel közzétett cikkeken a felperes képmását hozzájárulása nélkül tegye közzé, valamint kötelezte annak abbahagyására.

Kötelezte a bíróság továbbá az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000.000 forintot, és ezen összeg után 2009. február 1. napjától a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte az I. rendű alperest a le nem rótt 900.000 forint államnak külön felhívásra történő megfizetésére.

Az I. rendű alperessel szemben a nem vagyoni kártérítés megfizetése érdekében vezetett végrehajtási eljárás nem vezetett eredményre.

A felperes többször módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a II. és III. rendű alperesek a ... portálon a

- 2008. augusztus 1.; augusztus 3.; augusztus 5.; augusztus 7. és augusztus 12. napján megjelent cikkek illusztrációjaként a felperest ábrázoló fényképfelvétel közzétételével megsértették a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát;

- a felperesről készült képek alatti szövegtartalom közzétételével, azok megjelenítési formájával és azzal, hogy felszólította az oldalt felkeresőket a felperesre történő szavazásra, megsértették a felperes becsületét és emberi méltóságát;

- azon magatartásával, hogy a fényképfelvételt készítő fotós magát magánszemélyként tüntette fel, megsértették a felperes jó hírnevét.

Kérte a II. és III. rendű alperest a fenti jogsértésektől való eltiltásra, továbbá arra, hogy kötelezze a bíróság a II. és III. rendű alpereseket egyetemlegesen 20.000.000 forint és 2009. február 1. napjától esedékes késedelmi kamatainak nem vagyoni kártérítésként történő megfizetésére.

Keresetének ténybeli alapjául arra hivatkozott, hogy a fényképfelvételt készítő fotós magánemberként akart a felperes karján lévő tetoválásról fényképet készíteni. Az elkészült fényképet azonban közzétették a ... portálon úgy, hogy a felperest a közzétételről nem tájékoztatták és ő ahhoz nem adta hozzájárulását. A kép közzététele, a kép alatti szövegtartalom és annak megjelenítési formája, valamint az, hogy az olvasókat szavazásra biztatták, sértette a felperes becsületét és emberi méltóságát. Az alperesek a felperes személyiségi jogait durván megsértették, életét megnehezítették, gúny tárgyává tették. Nem tud munkát vállalni, egészsége tönkrement, magas vérnyomás megbetegedése keletkezett, amelyhez más sorsszerű megbetegedés is társult.

A II. és III. rendű alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Vitatták a keresetnek mind a jogalapját, mind az összecszerúságát. Az összecszerúság körében arra hivatkoztak, hogy a felperes nem bizonyította azt az állítását, hogy a fénykép közlésével kár érte. Egészségi állapotának megromlása a szakértői vélemény szerint nem hozható összefüggésbe a fénykép megjelentetésével. Nem bizonyított az sem, hogy a cikkek és fényképfelvétel közzétételével okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amelynek orvoslásához kártérítés indokolt.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. és III. rendű alperesek azáltal, hogy a ... portálon 2008. augusztus 1., 2008. augusztus 3., 2008. augusztus 5., 2008. augusztus 7. és 2008. augusztus 12. napján a felperes által sérelmezett cikkek illusztrációjaként a felperesről hozzájárulása nélkül öt ábrázoló fényképfelvételt közöltek, megsértették a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Megállapította továbbá, hogy a II. és III. rendű alperesek a fenti cikkek címének közlésével, valamint a 2008. augusztus 1., augusztus 5., augusztus 7. és augusztus 12. napján megjelent cikkek

képálírásával megsértették a felperes becsületének védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Eltiltotta a II. és III. rendű alpereseket a további jogsértéstől és egyetemlegesen kötelezte arra a II. és III. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 1.000.000 forintot és 2009. február 1. napjától esedékes késedelmi kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. és III. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 1.116.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy a II. és III. rendű alperesek kötelezettsége az I. rendű alperes 25.P.22.461/2015/5-I. számú bírósági meghagyásában foglalt kötelezettségével az őket terhelő marasztalás erejéig egyetemleges.

Megállapította, hogy a le nem rótt 900.000 forint illetékből a II. és III. rendű alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni 60.000 forintot, amely kötelezettségük az I. rendű alperes illetékfizetése körében a 25.P.22.461/2015/5-I. számú bírósági meghagyásban foglalt kötelezettségével egyetemleges.

Az elsőfokú ítéletnek a jó hírnév megsértése miatti keresetet elutasító rendelkezése, a felperes képmásának és becsületének védelméhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítására vonatkozó, valamint a jogsértő magatartástól való eltiltásra kötelező rendelkezése jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság az 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés fizetésére kötelező, ezt meghaladóan a keresetet elutasító rendelkezését a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a Ptk. 355. § (4) bekezdésére hivatkozással az alábbiak szerint indokolta:

Annak megállapítása során, hogy a felperes milyen mértékű nem vagyoni kártérítési igényt megalapozó lelki sérülést szenvedett el, figyelembe vette, hogy ... tanú vallomása által alátámasztottan a felperes több ismerőse is látta a felvételeket az interneten és a cikk jellegéből adódóan már ez önmagában is indokolja a kártérítés fizetését.

Minden alapot nélkülözött azonban az a felperesi okfejtés, hogy a felperes vagyoni kárát bizonyíthatóság hiányában nem vagyoni kárként kívánta érvényesíteni. A nem vagyoni károk ugyanis nem a vagyoni károk kiváltására szolgálnak káratalányként.

Nem látta bizonyítottnak az elsőfokú bíróság a felperesnek azt az előadását, hogy az alperesi magatartás következtében egészsége romlott, mert ezt az állítását a szakértői vélemény nem támasztotta alá. A szakértői vélemény kiegészítése vagy új szakértő kirendelése pedig szükségtelen volt, mert a szakvélemény hiánytalan, aggálytalan volt és részletesen indokolta a szakértő. Az elsőfokú bíróság ezért a Pp. 206. § (3) bekezdés alkalmazásával a rendelkezésre álló tények mérlegelése alapján úgy ítélte meg, hogy a felperes által elszenvedett hátrányokat az 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés kiküszöböli. Az ezt meghaladóan előterjesztett keresetet pedig elutasította.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 360. § (1) bekezdése, valamint a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. és III. rendű alperest a felperesi keresetben megjelölt időponttól kezdődően késedelmi kamat fizetésére.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján úgy rendelkezett, hogy a nagyobb részben pervesztes felperest kötelezte a II. és III. rendű alperesek jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltak alapján állapította meg, az így meghatározott összeget azonban a 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján mérsékelte. Összegét 800.000 forint+áfa, összesen 1.016.000 forintban határozta meg és ezt az összeget növelte a hatályon kívül helyezés folytán felmerült 100.000 forint összegű perköltséggel.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Módosított fellebbezésében azt kérte, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg; a nem vagyoni kártérítés összegét 20.000.000. forintra emelje fel, az általa a II. és III. rendű alpereseknek fizetendő 1.116.000 forint összegű ügyvédi munkadíjat pedig 200.000 forintra szállítsa le.

Fellebbezését azzal indokolta, hogy a nem vagyoni kártérítés összege nincs arányban az elkövetés súlyával és annak időtartamával. A közzététel ugyanis 2008. augusztus 1. napján kezdődött és 2013. szeptember 18. napjáig tartott. A felperest sokkszerűen érte a megjelent kép és annak igen hosszú időn keresztül történő folyamatos megtekintésének a lehetősége. Önmagában az, hogy a szakértő a kialakult magas vérnyomás megbetegedést sorsszerű megbetegedésnek tekintette és nem talált közreható okozati összefüggést a megbetegedés és a jogsértés között, még nem jelenti azt, hogy az alperesek magatartása lelkileg ne jelentett volna nyomást, stresszt a felperesre.

A perköltség összegét azért tartotta indokolatlanul magasnak, mert a megismételt első tárgyaláson érdemi határozat hozatalára került sor, ezért a jogi képviselők által elvégzett munkával a megállapított perköltség összege nincs arányban.

A II. és III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartották azt az elsőfokú eljárás során is kifejtett álláspontjukat, amely szerint a felperes nem bizonyította, hogy a perbeli fotó közlésével kár érte és egészségi állapotának romlása nem hozható okozati összefüggésbe a fénykép világhálón történő megjelenésével. Az összegszerűség körében kérték annak értékelését is, hogy a felperes a jogsértőnek minősített tartalom megjelenését követő több, mint két év elteltével érvényesítette igényét és késlekedésére ésszerű magyarázatot nem adott. A perköltségre vonatkozó fellebbezés körében arra hivatkozott, hogy a felperes kártérítési igénye 20-50.000.000 forintig terjedt és a bíróságnak az ügyvédi munkadíj formájában felmerült perköltséget a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. alapján, ezen pertárgyérték alapulvételével kell meghatároznia. Hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásról van szó, és az elsőfokú ítélet hozatalát megelőzően a korábbi eljárás több mint három évig tartott. Ezért az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj a kifejtett munkával arányos.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett körben a tényállást helyesen állapította meg és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával határozta meg a nem vagyoni kártérítés mértékét. Ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában foglaltakkal az ítélőtábla maradéktalanul egyetért, a fellebbezés alapján azt az alábbiakkal egészíti ki:

Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a hátrány köztudomásúként való elfogadása esetén is az adott személyt ért nem vagyoni hátrány konkrét mértéke és a hátrány kiküszöböléseként a sérelmet szenvedett személyt megillető kártérítés összege bizonyítás szükségességét veti fel.

Az elsőfokú bíróság köztudomású tényként elfogadta azt a felperesi állítást, hogy a fénykép megjelentetése és annak hosszú időtartamon keresztül történő elérhetősége a felperes számára lelki sérülést okozott. Ennek a lelki sérülésnek a kompenzálásaként a sérülés pontos súlyának, jellegének bizonyítása nélkül is elfogadta, hogy annak kiküszöböléséhez legalább 1.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés fizetése indokolt. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor egyéb károk bekövetkezésének bizonyítása nélkül magasabb összegű kártérítés megállapítását nem tartotta indokoltnak. A felperes bizonyított megbetegedése nincs okozati összefüggésben a sérelemmel, olyan mértékű károsodást pedig, amelynek kiküszöbölése az 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítést meghaladó összeggel valószínűsíthető meg, a felperes nem bizonyított. Az a tény, hogy a hírportál nézettsége napi 55.000 fő, még nem jelenti azt is, hogy a felperest ábrázoló cikkeket is ilyen sokan olvasták.

Tévesen hivatkozik a felperes fellebbezésében a Ptk. 359. § (1) bekezdésben szabályozott általános kártérítés lehetőségére. Az általános kártérítés ugyanis a vagyoni károk esetén állapítható meg abban az esetben, ha a kár mértéke pontosan nem számítható ki. A felperes a személyiségi jogsértés miatt azonban nem vagyoni kárigényt terjesztett elő, amelynek mértéke pontosan nem számítható ki, csak mérlegeléssel határozható meg, és megállapítására nem vonatkoznak a Ptk. 359. §. rendelkezései. Az ítélet tábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a nem vagyoni kártérítés összege körében helybenhagyta.

Részen alapos az ügyvédi munkadíj formájában felmerült elsőfokú perköltség összegének leszállítására irányuló fellebbezés.

A fellebbezéssel támadott ítélet hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban született, ezért a II. és III. rendű alperesnek nem csak a megismételt, hanem a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban felmerült perköltségét is meg kell állapítani. Tény, hogy a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban a felperes a nem vagyoni kártérítés iránti követelését többször módosította: 20.000.000 és 50.000.000 forint közötti összegben állapította meg. Ezért a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdés alapján a keresettel érvényesített 50.000.000 forint összegű követelésben kell megállapítani és ezt a kereset leszállítása nem érinti.

A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapítható ügyvédi munkadíj összege 1.700.000 forint lenne. A felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresete mindössze 2%-ban lett eredményes, de a perköltség összegénél értékelni kell azt is, hogy nem vagyoni kárigényén túl a felperes a személyiségi jogok megsértésének objektív jogkövetkezményeit is érvényesítette, amelyek túlnyomórészt alaposak voltak.

A hatályon kívül helyezést megelőző és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a II. és III. rendű alperesek képviselője 13 tárgyaláson vett részt, amelyek közül négy tárgyaláson látta el mindkét alperes képviselőt. A tárgyalások közül azonban hat tárgyalásnak az időtartama nem érte el a fél órát sem. A képviselő ezen túlmenően négy előkészítői iratot csatolt, amelyek közül három előkészítő irat mindössze egyoldalas volt. Figyelembe véve azt, hogy az ügy jogi megítélése sem volt bonyolult, a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység a jogszabály alapján megállapítható munkadíj összegével nincs arányban és nincs arányban az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összegével sem.

Az ítélet tábla ezért a II. és III. rendű alperest megillető elsőfokú perköltség összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdés alkalmazásával, a jogszabály alapján megállapítható ügyvédi munkadíjnak mintegy negyedére, 400.000 forintra csökkentette. Ez áfa-tartalommal együtt 508.000 forint, amelyhez még hozzá kell adni a hatályon kívül helyezés folytán megismételt másodfokú eljárásban megállapított és az elsőfokú bíróság által is értékelt 100.000 forint összegű munkadíjat.

A jogi képviselő a II. és III. rendű alperesek képviselőjét egyaránt ellátta, de ez a tény nem alapozza meg azt, hogy a munkadíj követelésére egyetemlegesen jogosultak. Ezért az ítélet tábla az egyetemleges jogosultságot mellőzve, a II. és III. rendű alperest megillető elsőfokú perköltség összegét személyenként 304.000-304.000 forintra leszállította.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része az I. rendű alperest is érintő rendelkezéseket is tartalmaz, de az ítélet fejrészből az I. rendű alperes neve és címe hiányzik, ezért ezt pótolta.

Ezen indokok alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezésének pertárgyértéke az Itv. 39. § (1) bekezdés alapján 19.000.000 forint, a

teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték 1.520.000 forint, amelyet a Pp. 239. § alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 14. §. alapján az állam visel.

A felperes fellebbezése csak a perköltség leszállítására vonatkozó részében, kisebb részben volt eredményes. Ezért a Pp. 239. §. alapján alkalmazandó 81. § (1) bekezdés alapján a felperes köteles megfizetni a II. és III. rendű alperesek ügyvédi munkadíj formájában felmerülő másodfokú részperköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése alapján a (6) bekezdés alkalmazásával a másodfokú eljárásban ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban álló 100.000 forint plusz áfa összegben állapította meg.

A pártfogó ügyvéd által képviselt felperes pervesztességének arányát és a pártfogó ügyvéd munkadíjának viselését az ítélet tábla a Pp. 87.§ (2) bekezdés alapján állapította meg.

Budapest, 2016. október 18.

Dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
előadó bíró

Dr. Bán Zsuzsanna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: